

Lieve gemeente,

Vandaag willen we op deze Startzondag nadenken over de vraag:

Wat brengt jou hier?

Je zou ook kunnen zeggen:

Waarom ben ik hier vanochtend?

Met daar onderliggende vragen als:

Wat hebben we hier met elkaar en wat willen we van elkaar?

Vroeger was er een lied met als inhoud: Dit is uw orgel Heer, dit is uw kerk, maar ik kom hier alleen maar voor de muziek.

De zanger voelt zich daar schuldig over en probeert dat in een gesprek met zichzelf en met God een beetje uit te leggen hoe dat nu zit.

En aan het slot komt hij dan tot de conclusie dat hij zo toch nog tot een soort gebed is gekomen.

Dat hij even is uitgetild en opgetild uit zijn eigen gewone leven.

Misschien is dat ook wel wat wij hier zoeken: even opgetild te worden uit het eigen gewone leven.

Even rust en bezinning en even uit de hectiek van ons leven zijn.

Of misschien komen we juist voor de verbinding met elkaar.

Willen we graag even aangeraakt worden, door elkaar, door het Bijbelverhaal, door iets of iemand die boven onszelf uitstijgt.

In het verhaal dat we gelezen hebben willen de ouders dat hun kinderen door Jezus worden aangeraakt.

Gezegend, dat is dat hij een zegen over hen uitspreekt voor een goed en gelukkig leven.

Maar dat lukt niet goed, want de discipelen schermen Jezus af.

Zij vinden dat kinderen er niet bij horen, want die zijn nog te klein en te onbelangrijk om zich met zaken van geloof en geestelijk leven bezig te houden.

Daar begrijpen zij toch nog niks van en daar kun je Jezus niet mee lastig vallen.

Maar dat klopt dus niet.

Jezus tikt hen op de vingers.

Hij zegt juist dat zij er ook bij horen.

Laat hen maar komen, het geloof in God en in Gods nieuwe wereld dat is er voor iedereen.

Niemand wordt buitengesloten.

Hoe doen wij dat, hier met elkaar?

Hoort bij ons iedereen erbij en wordt er niemand buitengesloten?

Of hoor je er misschien iets minder bij wanneer je wat afwijkt in je gedrag en in je kledingkeuze.

We zeggen altijd dat je hier mag zijn die je bent en dat je binnen mag komen zoals je bent.

Maar klopt dat ook?

Is het niet zo dat we daar wel eens moeite mee hebben, met mensen die wat anders zijn en zich wat anders kleden?

Dat we daar soms vreemd tegenaan kijken?

En mensen die een andere mening hebben, dan wij hebben?

Ook dat is vaak lastig.

In Hebreëën 13 vers 12 zegt de schrijver: *vergeet niet om mensen met open armen te ontvangen. Want sommige mensen hebben, zonder het te weten, engelen op bezoek gehad.*

Met andere woorden, vel geen oordeel over de mensen louter en alleen op wat je ziet,

maar ook: wanneer je met elkaar kerk wilt zijn, dan hoort die gastvrijheid en elkaar met open armen ontvangen, die hoort daar ook bij.

Wat brengt ons hier is de vraag van vandaag.

En wat hebben we hier met elkaar.

Is het de boodschap die hier zondags verkondigd wordt?

Het nadenken over onze plaats in de wereld, dat is toch wat we hier doorgaans doen op zondag.

In het verleden was er in de kerk een ander uitgangspunt.

Toen werd er begonnen met en vanuit God, die zich heeft geopenbaard, vooral in de Bijbel.

En vanuit de theologie werd dan nader benoemd wat we daardoor van God weten en welk licht dat werpt op de mens.

Tegenwoordig doen we dat hier in de kerk anders, want op deze genoemde manier bestaat het gevaar dat de mens uit het oog verloren wordt.

Want dan is het niet de mens die nadenkt over zijn en haar plaats in de wereld maar God die zich daarover uitspreekt.

En uit naam van God kan die mens dan gevangen worden in een web van begrippen die op zichzelf bestaan en die los staan van ons leven, het geleefde leven.

We kunnen dan verstrikt raken in abstracte theologische termen met een eigen logica.

En dan kan het gebeuren dat deze abstracte theologische termen geen raakvlak meer hebben met de wereld waarin wij leven.

Ze gaan niet meer over ons geleefde leven.

En dat is wel waarover wij zeker als vrijzinnige christenen moeten en willen nadenken.

Hier willen we kritisch nadenken over onze plaats in de wereld, over onze cultuur en over wat daarin van waarde is.

En we willen nadenken over onszelf en over ons geleefde leven.

Om daarvoor bemoedigd te worden en de richting gewezen.

En dat alles in het licht van de Bijbel.

Met behulp van de Bijbelverhalen die ook gaan over gewone mensen en over de vragen en problemen waar mensen tegenaan lopen.

Zoals we ook lezen dat Jezus doet wanneer hij spreekt met de mensen en hun de richting wijst: hij sluit aan bij hun leven en over hoe zij het doen met elkaar.

Wat brengt ons hier?

Straks na de dienst kunnen we daarover in gesprek gaan met elkaar.

En we kunnen dat doen met behulp van foto's en ansichtkaarten.

Op elk tafeltje komt straks een stapeltje ansichtkaarten of foto's te liggen en we willen vragen of u met behulp daarvan voor uzelf een antwoord probeert te formuleren op de vraag: Wat brengt jou hier?

Dus straks kunt u een kaart of een foto zoeken die laat zien wat u hier brengt.

Die aansluit bij uw ideeën daarover.

En als dat gebeurd is dan kunnen we vervolgens met elkaar in gesprek gaan daarover.

Wat brengt jou hier?

Is het het aangeraakt worden, zoals de kinderen door Jezus aangeraakt en gezegend werden.

Het uitgetild worden boven onze alledaagse beslommingen?

Of is het de onderlinge gastvrijheid?

Of krijgen we voedsel voor ons geleefde leven.

Zoveel mensen zoveel redenen.

Laten we straks gaan luisteren naar elkaar en elkaar op die manier ook bemoedigen.

Amen